

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 40

16 sierpnia 2022

Zaratusztrianizm

Mieszkańcy południowej Ariany założyli jedną z starożytnych religii świata, zwaną później zaratusztrianizmem lub zoroastryzmem. Zaratusztrianizm powstał na bazie wedyjskich wierzeń aryjskich. Wiara Ariów-Słowian były wierzenia wedyjskie oparte na słowiano-aryjskich „Wedach”. Natomiast w południowej i środkowej Azji, w Iranie i okolicznych regionach, na bazie wedyjskich wierzeń aryjskich wyewoluowała nowa, lecz podobna koncepcja religijna.

Wierzenia aryjskie swoimi korzeniami sięgają czasów II Imperium Ramy, który wprowadził ich zasady i ustanowił prawa. Oparł się na dawnym pokojowym systemie i tradycji cywilizacji Mukulia. Religię oparł na przekazach wedyjskich oraz nawiązał do kultu świętego ognia Ariów i Ozyrysa. Religia aryjska wychowywała człowieka czynu ukierunkowanego na rozwój, na samopoznanie i samodoskonalenie.

Znamienną epokę w dziejach cywilizacji Ariany stanowiła działalność wielkiego mędrca i proroka Zaratusztry, urodzonego w XII wieku p.n.e., który spisał i skodyfikował wierzenia aryjskie. Był on reprezentantem rasy aryjskiej, co znalazło odbicie w jego naukach i postępowaniu. Wcześniej wiara ta była kultywowana od wieków w południowej Arianie, ale dopiero Zaratusztra przedstawił jej założenia i zasady w swoich księgach.

Była to religia monoteistyczna, wyrażająca uniwersalne wartości ogólnoludzkie. Trzon wiary stanowił kult bezpostaciowego jedyne go dobrego Boga, stworzyciela nieba i

ziemi, Pana Boga Wszechmądryego (Ahury Mazdy, Ahurymazdy). Jego antagonistą jest duch śmierci i zła (Aryman, Szatan).

Aryjczycy uważali, że świątynią jedyne Boga jest cały świat otoczony kopułą wiecznego błękitnego nieba. Świętą górą Ariów-Słowian była Meru w Hiperborei, na dalekiej północy, pod północnym biegunem nieba. Przez analogię i pamiątkę góry Meru, Ariowie za świętą górę przyjęli szczyt Sumeru, znajdujący się na Ałtaju, który uważany jest przez wielu uczonych za serce tej cywilizacji. Tutaj przez kilka tysiącleci zakazane było nie tylko polowanie, ale nawet głośne mówienie. Wierzchołek tej góry pokrywa śnieżna czapa, w której każda śnieżynka stanowi zmateriałizowany stan czyjejś duszy.

Najwyższy kapłan nosił na palcu prawej ręki pierścień z wyrytymi na nim wizerunkami równoramienne krzyża i ryby. Jeden z najważniejszych obrzędów religijny „abhiszeka” stanowił koronację, czyli namaszczenie króla na tron przez najwyższego kapłana. Ten obrzęd przejęli później papieże, którzy namaszczaali monarchów chrześcijańskich.

Zaratusztra jest autorem liczącego 78 ksiąg dzieła filozoficznego pt. „Awesta”. To fundamentalne dzieło szczegółowo omawiało wszystkie aspekty funkcjonowania wszechświata (kosmogonię i kosmologię), przyrody, życia społecznego, rodzinnego i indywidualnego ludzi. Oryginały tych ksiąg zostały na rozkaz Aleksandra Macedońskiego w III wieku p.n.e. spalone, gdyż jak mówią podania, po zapoznaniu się z ich treścią miał z goryczą stwierdzić, że ich mądrość przewyższa mądrość dzieł Platona i innych filozofów Grecji. Prawda jest taka, że Macedończyk, podobnie jak spalił „Awestę Weda”, spalił też „Awestę” Zaratusztry w wyniku manipulacji i podżegania przez „czarnych” kapłanów egipskich (faryzeuszy).

Jednak w trudno dostępnych ośrodkach górskich wiele tekstów „Awesty” przetrwało, zostało odnalezionych, odczytanych i usystematyzowanych przez uczonych perskich, chociaż w okresie panoszenia się radykalnego islamu ponownie zadano

niepowetowane straty kulturalnemu dziedzictwu tradycji zoroastryjskiej.

Z biegiem stuleci proces poznania mistycznego i teologicznego pogłębiał się, aż ukształtowała się oryginalna aryjska doktryna monoteistyczna. Bóg Ariów, choć jedyny, miał trzy postacie; był bogiem kontemplującym, trzymającym wszechświat w swej dłoni; bogiem chroniącym, zachowującym, broniącym, opiekuńczym; oraz bogiem sądzącym i karzącym, oddającym każdemu według zasługi. Był jedyny, lecz manifestował się na różne sposoby.

Religia aryjska wychowywała człowieka czynu ukierunkowanego na rozwój, na samopoznanie i samodoskonalenie. Koncepcja reinkarnacji duszy nigdy nikogo nie pozbawiała nadziei. Nawet po śmierci, po przejściu przez oczyszczający ogień piekła lub po pobycie w między reinkarnacyjnym raju, osoba zmienia się. Zawsze istnieje szansa na naprawienie starych grzechów przez dobre czyny. Każdy człowiek własnymi rękami tworzy dla siebie piekło lub raj. Wszystko zależy od jego postępowania. Tutaj widzimy przeciwieństwo w stosunku do o parę tysięcy lat późniejszej doktryny chrześcijańskiej, która opisuje przyszłość osoby albo jako wieczny raj, albo jako wieczne potępienie i piekło.

W pradownej religii Ariów istniała nauka o odkupicielu, posłanniku nieba, synu bożym, który zjednoczył wszystkie narody i nauczył je oddawania czci jednemu Bogu. Z biegiem czasu ludzkość pod wpływem złego ducha ponownie się podzieliła i wpadła w sidła grzechu. Dlatego gdy narody zupełnie zapomną o Bogu, pogrążą się w odmętach nieprawości i moralnego zdziczenia, najwyższy ponownie ześle na ziemię zbawiciela w postaci proroka, który swymi kazaniami odnowi wiarę i odmieni ducha znieprawionej ludzkości, odwiedzie ją od grzechu, a nakłoni ku czci i bojaźni bożej.

Potem zaś z nieba zstąpi sam Bóg; na mocy jego woli zmarli zmartwychwstaną, płomień pochłonie grzeszną Ziemię, Szatana i

grzeszników; a po tym oczyszczającym ogniu zostanie lśniąca i czysta, jak biała glina, Ziemia. Z niej Bóg stworzy nowy świat, w którym obok niego zamieszkają ci, którzy pozostawali mu wierni.

Mentalności Zaratusztry była obca idea przewycięzania zła dobrem, uważał on, że złu należy przeciwstawić inne zło, jeszcze silniejsze, aby w końcu górą okazało się dobro. Zbrodniarza należy ukarać z całą surowością, a nie prawić mu kazań o miłości bliźniego, bo on tego nie pojmie.

Zoroastryzm w istocie rzeczy znosił tradycyjny kult przodków i zastępował go monoteistyczną doktryną o jedynym stwórcy, wszystkich zaś wierzących w niego określał jako „braci”. Odsunął na dalszy plan wszystkich bogów indoirañskiego panteonu, ogłaszając Ahura Mazdę za jedynego pana wszechświata, stwórcę ludzi, duchów, zwierząt, roślin, ziemi i nieba. W swej dobroci Ahura Mazda obdarzył ludzi rozumem, aby umieli rozróżniać między dobrem a złem i potrafili dokonywać adekwatnego wyboru między prawdą a fałszem.

Ahura Mazda, pozostając jednością, posiada sześć emanacji mocy przejawiające się poprzez świetliste istoty. Występują trzy męskie i trzy żeńskie emanacje Boga, podobnie jak w wierzeniach słowiańskich i hinduskich występują dwie triady boskie, męska i żeńska. Stanowią one podstawowe atrybuty Boga i jednocześnie podstawowe cnoty, którymi powinien cechować się każdy człowiek. Oprócz tego Ahurze Maździe pomagają jazaci – grono świętych, którzy są pomocniczymi archaniołami i aniołami.

Ahura Mazda i jego przeciwieństwo Aryman (Szatan) toczą z sobą bój o władzę nad światem. Aryman nie posiada takich emanacji jak Ahura Mazda, posiada jednak korpus złych duchów – demonów, które pomagają mu w dziele zniszczenia.

Zaratusztra odrzucił fatalistyczne pojęcie nieuchronnego przeznaczenia i wysunął postulat, że o swój los, o swoje

miejsce pod słońcem każdy człowiek musi walczyć osobiście, zmieniając swymi czynami zewnętrzne uwarunkowania i tendencje życiowe. Co więcej, dobitnie podkreślał moralną konieczność walki człowieka o swój los i o lepszy świat.

Jako pierwszy w dziejach ludzkości wysunął myśl o konieczności czynnej walki ze złem i niesprawiedliwością społeczną, a wiarę w nieuchronne wyroki losu odrzucił. Każdy człowiek samodzielnie dokonuje takich czy innych wyborów życiowych i osobiście jest twórcą swego przeznaczenia, nie zaś „siły wyższe”.

Kodeks etyczny zoroastryzmu bazował na trzech kamieniach węgielnych: dobra myśl, dobre słowo, dobry czyn. Pod „dobrą myślą” rozumiano: nieustanne pamiętanie o Bogu, czystość intencji i zamiarów, życzliwe nastawienie wewnętrzne do ludzi, gotowość przyścia z pomocą bliźniemu, i zawsze odczuwaną chęć czynnej walki ze złem o pomyślność i szczęście ludzi; dążenie do życia w pokoju i zgodzie ze wszystkimi. „Dobre słowo” znaczyło: dotrzymać danego przyrzeczenia, wykonać umowę, wywiązać się ze zobowiązania; nikogo nie poniżać, nie obrażać, nie oczerniać, nie obmawiać; nie słuchać i nie powtarzać plotek; być uczciwym (słownym) w sprawach handlowych; pocieszać życzliwym słowem. „Dobry czyn” zobowiązywał: szanować rodziców, dbać o staranne wychowanie dzieci, nie zabijać, nie zagarniać cudzego majątku, nie kraść i nie grabić, nie pożyczać pod procent, nie uwodzić cudzej żony.

Zwierzęta domowe traktowano przyjaźnie i po partnersku, względem dzikich również nie okazywano okrucieństwa, kategorycznie zakazując m.in. uboju rytualnego oraz składania ofiar ze zwierząt.

Herodot w „Dziejach” o ludach aryjskich, pisał, że „piękne czyny są u nich wysoko cenione i przyczyniają się do wzrostu sławy”. Opisując zaś styl ich życia w tym okresie notował: „O ile wiem, istnieją u Persów następujące zwyczaje: posągi bogów, świątynie i ołtarze wznosić nie uważają za rzecz

godziwą, a nawet tym, co to czynią, zarzucają głupotę, jak mi się zdaje, dlatego, że nie wierzą na modłę Hellenów, iżby bogowie byli podobni do ludzi. Ormuzdowi, Stwórcy Wszechświata, mają zwyczaj składać ofiary wychodząc na wyniosłe szczyty gór, a nazywają Ahura Mazdą cały krąg nieba. Dalej oddają cześć słońcu, księżycowi, ziemi, ogniovi, wodzie i wiatrom”.

Zoroastryzm jako religia przez wiele stuleci, w okresie od II tysiąclecia p.n.e. do VII wieku nowej ery panował w Iranie, oraz w wielu krajach Azji Środkowej i Zakaukazia. W awestyjskiej księdze „Wendidat” z VI wieku p.n.e. podane są nazwy 16 królestw, w których zoroastryzm odgrywał wówczas rolę religii panującej. W okresie lat 545-530 p.n.e. Cyrus II poddał swemu berłu wszystkie królestwa wyznające zoroastryzm, apostołami zaś tej religii zostali Medowie, sakralny lud wyspecjalizowany w cudotwórstwie, odprawianiu nabożeństw, organizowaniu kultu.

Jednak w VII/VIII wieku Iran i kraje Azji Środkowej zostały podbite przez wyznających islam Arabów. Była to straszliwa katastrofa cywilizacyjna, cofnięcie poziomu kulturalnego tych narodów o wiele stuleci wstecz. To samo uczynili chrześcijanie niszcząc pod znakiem krzyża łacińskiego z Jezusem na nim, starożytne cywilizacje i ich dorobek kulturowy na całym świecie, w tym Słowian i Celtów. Religia jest potężnym narzędziem w budowaniu jak i niszczeniu innych cywilizacji i narodów. Manipuluje się, tworzy dogmaty, spiskowe teorie, które z czasem tworzą ograniczenia kulturowe. Nie pozwalają się one rozwijać i iść do przodu.

W dużym stopniu szczytne osiągnięcia intelektualne i etyczne cywilizacji Ariany zostały ogniem i mieczem wykorzenione przez wyznających islam Arabów i innych wrogów. Popalono tysiące papirusów, pergaminów i ksiąg, zburzono setki świątyń, klasztorów, pałaców; pozbawiono życia plejadę mędrców, poetów, filozofów. Lecz aryjska myśl i mądrość – wszczepiona niejako w obce ciało – przetrwała w licznych doktrynach teoretycznych

powstałych na niezmierzonych przestrzeniach całej Eurazji.

Choć losy nauk Zaratusztry okazały się nader zmienne i dramatyczne, to jednak idee i kategorie filozoficzne, jak też zapatrywania moralne tego wielkiego męża zostały przyswojone i zinternalizowane przez szereg późniejszych kultur i cywilizacji. Tak zwane religie Abrahamowe; judaizm, chrześcijaństwo i islam, wiele przejęły z zaratusztrianizmu.

Wypis z „Awesty” Zaratusztry: „Po śmierci dusza człowieka podlega sądowi (ważone są myśli, słowa i czyny duszy, dobre na jednej szali, złe na drugiej) i wydawany jest wyrok: dobra dusza wędruje do raju na wysokości, a zła dusza zrzucona jest na dół, do piekła. Gdzie zamieszkuje najgorsza myśl i jest długi wiek cierpień nędznego pożywienia i przekleństwa. Jeśli zaś zło dokładnie równoważy się z dobrem, wówczas dusza trafia do czyśćca, miejsca równoważnych i tam wiedzie ponury żywot, podobny jak w królestwie umarłych”.

„Na końcu świata nadejdzie zbawiciel, który ostatecznie pokona zło, ciała zmarłych zmartwychwstaną, nastąpi Sąd Ostateczny po którym dobrzy ludzie staną się szczęśliwi i nieśmiertelni w doskonałym świecie, a źli znikną na zawsze. Zbawiciel zostanie zrodzony przez dziewicę i mieć będzie ludzkich rodziców”.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net